

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY**

Bydgoszcz, 17 maja 2019 r.

SKO-4220/26/2019

P O S T A N O W I E N I E

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie:

Przewodniczący: - *Celina Siermińska-Warczak*
Członkowie: - *Jerzy Jamiołkowski*
- *Tomasz Ruta*

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 maja 2019 r. zażalenia złożonego przez „Prosiaczek” Sp. o.o. z siedzibą w Kraplewicach na postanowienie Wójta Gminy Jeżewo z dnia 2 kwietnia 2019 r., znak: RRiB.6220.3.6.2019 w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie istniejącego zakładu znajdującego się w Kraplewicach 35, 86-131 Jeżewo eksploatowanego przez firmę „Prosiaczek” Sp. z o.o. o budynek hali obróbki termicznej oraz budynek magazynu części technicznych oraz sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko i określenia jego zakresu;

na podstawie art. 1 ust. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2018 r., poz. 570), art. 138 § 2 w związku z art. 144 oraz art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 63 ust. 1 i art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.)

orzeka

- uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

„Prosiaczek” Sp. o.o. z siedzibą w Kraplewicach w dniu 21 stycznia 2019 r. wystąpiła do Wójta Gminy Jeżewo z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie istniejącego zakładu znajdującego się w Kraplewicach 35, 86-131 Jeżewo eksploatowanego przez firmę „Prosiaczek” Sp. z o.o. o budynek hali obróbki termicznej oraz budynek magazynu części technicznych, które zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71) kwalifikuje się jako planowane przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Do wniosku załączono kartę informacyjną przedsięwzięcia, wypisy z rejestru gruntów, mapę ewidencyjną, dowód uiszczenia opłaty skarbowej oraz kopię zaświadczenia o tym, że działka nr 3/6 obr. Kraplewice nie jest objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Po uzupełnieniu braku formalnego wniosku przez Stronę poprzez dostarczenie dodatkowego egzemplarza karty informacyjnej przedsięwzięcia, pismem z dnia 31 stycznia 2019 r. organ pierwszej instancji zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie. Informacja została również zamieszczona na BIP Urzędu Gminy Jeżew oraz na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Gminy Jeżewo oraz w sołectwie Krąplewice.

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 ze zm.), dalej „u.u.i.ś.” organ pierwszej instancji wystąpił w dniu 31 stycznia 2019 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu, Starosty Powiatowego w Świeciu oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z prośbą o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby, co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia.

Starosta Świecki postanowieniem z dnia 8 lutego 2019 r., znak: OŚ.6222.4.2019 odmówił wydania opinii wskazując, że planowana inwestycja nie wymaga pozwolenia zintegrowanego, zatem starosta nie jest organem właściwym do wydania opinii w przedmiotowej sprawie. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w opinii z dnia 1 marca 2019 r., znak: GD.RZŚ.435.171.2019.NJ nie stwierdziło potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania w/w przedsięwzięcia na środowisko wskazując, że uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych określonych dla nich w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. poz. 911 i 1958). Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świeciu nie wydał stosownej opinii w terminie określonym w art. 64 ust. 4 u.u.i.ś. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy natomiast pismem z dnia 19 lutego 2019 r., znak: WOO.4220.68.2019.MD1 wezwał inwestora do przekazania wyjaśnień dotyczących informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Stosowne wyjaśnienia Strona przekazała w piśmie z dnia 21 lutego 2019 r. W dniu 19 marca 2019 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wydał opinię (znak: WOO.4220.68.2019.MD1.2), w której uznał, że dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie istniejącego zakładu znajdującego się w Krąplewicach 36, 86-131 Jeżewo eksploatowanego przez firmę „Prosiaczek” Sp. z o.o. o budynek hali obróbki termicznej oraz budynek magazynu części technicznych istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu.

Następnie, w dniu 2 kwietnia 2019 r., Wójt Gminy Jeżewo wydał skarżone postanowienie, znak: RRiB.6220.3.6.2019, którym nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie istniejącego zakładu znajdującego się w Krąplewicach 35, 86-131 Jeżewo eksploatowanego przez firmę „Prosiaczek” Sp. z o.o. o budynek hali obróbki termicznej oraz budynek magazynu części technicznych oraz sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko i określił jego zakres, zgodnie z art. 66 u.u.i.ś. ze szczególnym uwzględnieniem klimatu akustycznego, oddziaływania na powietrze atmosferyczne, gospodarkę wodno-ściekową i hydrogeologię oraz oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

W uzasadnieniu postanowienia organ pierwszej instancji wyjaśnił, że planowaną inwestycję należy zakwalifikować do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 92 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 71), a nie wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a) cyt. rozporządzenia. Inwestycja także nie spełnia wymagań z § 3 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia.

Powyższe postanowienie w ustawowym terminie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy zaskarżyła „Prosiaczek” Sp. o.o. z siedzibą w Kraplewicach składając w ustawowym terminie zażalenie.

Zaskarżonemu postanowieniu Strona zarzuciła naruszenie:

- art. 7 K.p.a. poprzez niewyjaśnienie i niezrozumienie obiektywnego stanu faktycznego sprawy i planowanego przedsięwzięcia, w szczególności niepodjęcie wobec Strony żadnych dodatkowych zapytań i wniosków zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a tym samym naruszenie zasady praworządności poprzez nałożenie na stronę obowiązku nieznajdującego oparcia w obowiązujących przepisach prawa;

- art. 6 i art. 11 K.p.a. w związku z § 3 ust. 1 pkt 92 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko poprzez oparcie rozstrzygnięcia co do dopuszczenia dowodu z oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko o dowolną i subiektywną ocenę organu, niewyjaśnienie zasadności zakresu raportu w odniesieniu do przedsięwzięcia również samowolne i błędne zastosowanie kryteriów klasyfikujących przedsięwzięcia jako wymienione w § 3 ust. 1 pkt 92 cyt. rozporządzenia

- art. 8 K.p.a. w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 63 ustawy u.u.i.ś. poprzez nałożenie obowiązku sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy własnej analizie screeningowej organu i braku wskazania kryteriów indywidualnych wskazanych w w/w przepisie, co świadczy o stronnictwym i nieproporcjonalnym traktowaniu inwestora.

W związku z powyższym, Strona wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o stwierdzenie braku obowiązku sporządzania przez stronę oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz sporządzenia raportu i dopuszczenie dowodu z akt sprawy R RiB.6730.315.2018 prowadzonej z wniosku inwestora o ustalenie warunków zabudowy na rozbudowę istniejącego zakładu w Kraplewicach na okoliczność, iż w toku tego postępowania organ nie wymaga od Strony raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i sporządzono projekt pozytywnej decyzji.

W uzasadnieniu Strona podkreśliła, że planowaną rozbudowę zakładu należy rozumieć wyłącznie terytorialnie, jako powiększenie powierzchni zakładu ze względu na „panującą ciasnotę w magazynie”. W ślad za zwiększeniem kubatury zakładu o 2 hale nie będzie szło zwiększenie produkcji ani montaż nowych dodatkowych instalacji, czy nowych maszyn i urządzeń, ani instalacja nowych wentylatorów, ani zwiększenie hałasu, dostaw żywca, półtuszy czy uboju. W charakterze i wielkości produkcji nic się nie zmieni.

Dalej wskazano, że złożenie przedmiotowego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia nastąpiło wyłącznie w związku z wątpliwościami dotyczącymi powierzchni zabudowy a nie procesów i etapów wytwórczych czy instalacyjnych z tą rozbudową związanych. W ocenie inwestora, powinna w sprawie zostać wydana decyzja o braku konieczności sporządzania raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, bowiem żadne oddziaływania nie będzie miało miejsca. Skoro powierzchnia zabudowy planowanego przedsięwzięcia nie osiąga progu 0,5 ha to nie zalicza się ono do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i stanowisko organu i Strony w tym zakresie są zbieżne. Nieprawdziwym zdaniem Strony jest przy tym stanowisko organu, że wystąpi nowe źródło emisji do powietrza. Procesu będą bowiem odbywać się nadal w tej samej lokalizacji przesuniętej o kilkanaście metrów, nie powstaną nowe wentylatory ani urządzenia służące do odprowadzania powietrza. Również ilość opalanego i wędzonego mięsa pozostanie bez zmian. W związku z tym twierdzenia organu pierwszej instancji, że inwestycja wiąże się z emisją hałasu i zanieczyszczeń do powietrza są w ocenie inwestora gołosłowne, nieoparte żadnym dowodem, a w konsekwencji błędnie zakwalifikowano przedsięwzięcie jako § 3 ust. 1 pkt 92 rozporządzenia.

Dalej Strona zarzuciła organowi pierwszej instancji, iż bezkrytycznie przyjął twierdzenia i tezy zaprezentowane przez RDOŚ, nie wyjaśniając, czym jest podyktowany tak szczegółowy i szeroki zakres raportu. Strona kwestionuje konieczność przeprowadzenia kumulatywnej oceny oddziaływania na środowisko z istniejącymi i projektowanymi w pobliżu przedmiotowej inwestycji przedsięwzięciami (chlewnia w Kraplewicach, oraz projektowana chlewnia, a także biogazownia w Buczku). Strona podkreśliła, że Wójt Gminy Jeżewo zobowiązany był do samodzielnej wszechstronnej oceny sprawy i wydania rozstrzygnięcia we własnym zakresie, wskazując na przeprowadzoną selekcję danych i uwarunkowaniach, jakimi kierował się organ.

Nadto, w ocenie Strony ze względu na konflikt, jaki wystąpił w związku z realizacją innej inwestycji w Buczku, jest ona traktowana stroniczo, nieproporcjonalnie gorzej niż inne strony postępowania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy po zapoznaniu się z całością akt dotyczących sprawy uznało, co następuje. Zażalenie jest uzasadnione, a zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone, zaś sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowiły przepisy powołanej ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 u.u.i.ś., przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane, w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 u.u.i.ś. Artykuł 63 ust. 1 u.u.i.ś. wskazuje natomiast, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionych w powyższym artykule, przy czym ustawa obliguje organ w art. 64 ust. 1 do wcześniejszego zasięgnięcia opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska, organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Organ prowadzący postępowanie jest zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowisk organów opiniujących.

Na gruncie przedmiotowej sprawy, swojej opinii nie przedstawił Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świeciu, a organ pierwszej instancji uznał, że jest to równoznaczne z brakiem jego sprzeciwu. Tymczasem z art. 64 ust. 4 u.u.i.ś. nie można wyprowadzić milczącego zaaprobowania inwestycji, gdyż powołanym przepisem ustawodawca jedynie odsyła do art. 35 § 5 i art. 36 K.p.a.

W konsekwencji wydanie skarżonego postanowienia bez uzyskania wymaganej prawem opinii organu współdziałającego stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 pkt 2 u.u.i.ś.

Nadto podkreślić należy, że z art. 63 ust. 1 u.u.i.ś. wynika, że przeprowadzana ocena, czy w sprawie niezbędne jest nałożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, musi uwzględniać: rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia (pkt 1); usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (pkt 2) oraz rodzaj i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 (pkt 3).

Jak wskazuje analiza postanowienia organu pierwszej instancji, wymogi powyższe nie zostały w przedmiotowej sprawie spełnione. W szczególności analiza przeprowadzona przez organ skupiła się przede wszystkim na powtórzeniu zapisów postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 19 marca 2019 r., znak: WOO.4220.68.2019.1.2 i powtórzeniu stanowiska tego organu.

Tymczasem opinia jest najslabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. II SA/Ke 523/09).

Ustosunkowując się do kwestii kwalifikacji przedsięwzięcia wskazać należy, że Strona zakwalifikowała je w związku z planowaną rozbudową zakładu, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a) w związku z § 3 ust. 2 pkt 3 tego rozporządzenia, jako zabudowę przemysłową, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.

Z uzasadnienia skarżonego postanowienia jednoznacznie wynika, że taka kwalifikacja jest nieprawidłowa, bowiem powierzchnia zabudowy zwiększy się o ok. 0,048 ha, tym samym poniżej progu 0,5 ha, aby zamierzenie mogło zostać zakwalifikowane jako zamierzenie wymienione w § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a) cyt. rozporządzenia. Jednocześnie organ w sposób niedostateczny wyjaśnił, dlaczego planowane przedsięwzięcia zakwalifikował jako wymienione w § 3 ust. 1 pkt 92 cyt. rozporządzenia - instalacje do przetwórstwa owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem tłuszczów zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok, skoro instalacja nie ulegnie żadnej zmianie. Organ za RDOŚ powtórzył, że w związku ze zmianą lokalizacji tej instalacji, należy ją potraktować jako instalację nową, nie odnosząc się przy tym do skali zmiany tejże lokalizacji. Tymczasem zgodnie z twierdzeniami Strony, zostanie ona przesunięta zaledwie o kilkanaście metrów. Nakładając na Stronę obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz ustalając tak szeroki zakres raportu, organ powinien w sposób wyczerpujący uzasadnić, zgodnie z zasadą przekonywania Stron wyrażoną w art. 11 K.p.a., w jaki sposób wziął pod uwagę kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 u.u.i.ś.

Pomijając powyższe, mając na uwadze art. 74 ust. 3a u.u.i.ś. z uzasadnienia skarżonego postanowienia nie wynika, w jaki sposób organ ustalił Strony przedmiotowego postępowania.

Nadto, organ odwoławczy zwraca uwagę, że w karcie informacyjnej przedsięwzięcia jako lokalizację zamierzonego przedsięwzięcia wskazano Krąplewice 36, tymczasem organ podaje adres Krąplewice 35.

W świetle powyższego należy podzielić zarzuty Strony sformułowane w zażaleniu. Wójt Gminy Jeżewo nie rozważył dokładnie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, co doprowadziło do naruszenia art. 7 k.p.a. Zgodnie z tym przepisem w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Uchybienie to spowodowało z kolei naruszenie art. 77 § 1 k.p.a., w świetle którego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, oraz art. 80 k.p.a., w myśl którego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

W ramach ponownego rozpatrywania sprawy, organ pierwszej instancji ponownie w trybie art. 64 ust. 1 pkt 3 u.u.i.ś. wystąpi o opinię do Państwowego Powiatowego

Inspektora Sanitarnego w Świeciu. Uzyskanie tejże opinii warunkuje bowiem wydanie postanowienia w przedmiotowej sprawie. W przypadku podtrzymania stanowiska organu o konieczności przeprowadzania dla planowanej inwestycji oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wydane postanowienie powinno zostać należycie uzasadnione, ze szczególnym wskazaniem motywów zakwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do przedsięwzięć z § 3 ust. 1 pkt 92 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ powinien również rozważyć zweryfikowanie ustalonego zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, orzekając w tym przedmiocie na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz rozważając argumenty Strony i odnosząc się do nich, realizując tym samym wyrażoną w art. 11 K.p.a. zasadę przekonywania. Z uzasadnienia postanowienia powinno również wynikać, w jaki sposób organ dokonał ustalenia kręgu stron postępowania.

Na wypadek, gdyby w toku ponownego rozpatrywania sprawy organ pierwszej instancji ustalił, iż przedsięwzięcie w ogóle nie podlega ocenie pod względem uwarunkowań środowiskowych dla jego realizacji, bowiem nie mieści się w katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w ww. rozporządzeniu, organ umorzy przedmiotowe postępowanie.

Mając na uwadze, że wystąpienie o niezbędną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu dopiero na obecnym etapie postępowania przed organem odwoławczym prowadziłoby do naruszenia zasady dwuinstancyjności, zaskarżone postanowienie należało uchylić w całości a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy orzekło jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Na niniejsze postanowienie przysługuje stronom prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem tutejszego Kolegium, w terminie 30. dni od dnia jego doręczenia.

Otrzymują:

- 1) Prosiaczek Sp. z o.o.
Kraplewice 35, 86-131 Jezewo
- 2) Powiatowy Zarząd Dróg
ul. Gen. Hallera 9, 86-100 Świecie
- 3) SKO w Bydgoszczy a/a.

4) Instytut Gminy Jezewo + akto imony

Skład orzekający:

Przewodniczący .....

Członek .....

Członek .....

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Bydgoszczy
ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
2. Państwowy powiatowy Inspektor Sanitarny
w Świeciu
ul. Sądowa 5, 86-100 Świecie
3. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku
ul. Ks. Rogaczewskiego 9/19, 80-804 Gdańsk
4. Starosta Powiatowy w Świeciu
ul. Hallera 9, 86-100 Świecie

